

[Indenrigsministeren.]

blemer, som trænger sig på, og som, så vidt jeg kan se, har været medvirkende årsag til, at der i den senere tid er opstået en vis uro, som det ærede medlem sagde, hos sygeplejerskerne.

Et af de lønproblemer, som også det ærede medlem nævnte, der har været fremdraget og kritiseret fra anden side, er forholdet mellem sygeplejerskernes og sygehjælpernes løn. Her er det sådan, at sygehjælperne får en løn, der svarer til $\frac{3}{4}$ af den løn, sygeplejerskerne oppebærer. Da sygehjælperne imidlertid har en kortere lønskala end sygeplejerskerne, kan der opstå tilfælde, hvor ældre sygehjælpere får en højere løn end unge sygeplejersker — så vidt jeg ved et forhold, som kendes inden for en række andre faggrupper. Når sygeplejerskerne i særlig grad har fundet anledning til at kritisere dette lønsystem, skyldes det formentlig, at det for sygeplejersker er noget nyt, at der inden for deres arbejdsområde skal indpasses en ny gruppe medarbejdere med anden uddannelse og med andre arbejdsopgaver.

Det sidste fører mig naturligt over til at nævne, at sygeplejerskerne i det hele føler sig en del usikre med hensyn til deres stilling og ansvarsområde som følge af, at der i de senere år på sygehusene er blevet ansat en række medarbejdere, som ikke tidligere var kendt; jeg tænker her foruden på sygehjælperne eksempelvis på persongrupper som lægesekretærer, fysioterapeuter, beskæftigelses terapeuter og forskellige grupper af teknisk personale. Da det vil være nødvendigt at gennemføre en hensigtsmæssig fordeling af arbejdsopgaverne inden for de forskellige grupper, er dette spørgsmål bl. a. taget op i sygeplejerskeuddannelsesnævnet, der er oprettet i henhold til § 13 i den lov, jeg nys omtalte, og i 1962 nedsatte Sygehusforeningen i Danmark et udvalg, der har til opgave at være rådgivende for foreningens rationaliseringsafdeling med henblik på en undersøgelse af forskellige sygehusafdelinger for at opnå en forbedret arbejdstilrettelæggelse

og normer for en hensigtsmæssig personaleopbygning. I dette udvalg er Den alm. danske Lægeforening, Dansk Sygeplejeråd, indenrigsministeriet, finansministeriet og sundhedsstyrelsen repræsenteret.

Som det ærede medlem kan se, er der allerede en række undersøgelser i gang på dette område, og ved et møde — det var det, det ærede medlem hentydede til — med repræsentanter fra Dansk Sygeplejeråd har jeg drøftet disse problemer. Jeg anser det imidlertid for hensigtsmæssigt, at der bliver lejlighed til at bedømme resultaterne af det igangværende undersøgelsesarbejde, forinden det overvejes at iværksætte yderligere undersøgelser, og derfor har jeg trukket tiden for en forhandling med Dansk Sygeplejeråd lidt ud, indtil visse undersøgelser var færdige. Men jeg kan sige til det ærede medlem, at jeg i meget nær fremtid agter at tage hele spørgsmålet op til en forhandling med Dansk Sygeplejeråd.

Clara Munck: Jeg takker for den højtærede indenrigsministers slutbemærkninger. Jeg blev helt nervøs for, at vi stadig væk skulle afvente alle mulige mærkelige udvalgte og mærkelige undersøgelser, skønt kendsgerningen er, at det er i dag, vi har vanskelighederne; men jeg forstod på slutbemærkningerne, at den højtærede indenrigsminister vil sørge for, at de forhandlinger, der ønskes med Dansk Sygeplejeråd, finder sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* til finansministeren:

„Vil ministeren fremsætte forslag om ændring af lov om særlig indkomstskat, således at en skatteyder, der på grund af alder afstår sin virksomhed, fritages for beskatning af vederlag for goodwill og i hvert fald i det omfang, at retten til folkepension ikke berøres heraf, selv om skatteyderen vælger at lade den såkaldte særlige indkomst indgå i sin almindelige indkomst over en 3 års periode?“